

RELACIÓ D'ACORD ADOPTATS PEL CONSELL EXECUTIU DEL CONSELL DE MALLORCA DE DIA 5 DE SETEMBRE DE 2016

PROPOSTA PER CONCEDIR ELS PREMIS JAUME II DE LA DIADA DE MALLORCA 2016.

Es dóna compte de la següent proposta del conseller executiu de Participació Ciutadana i Presidència:

El Reglament del Premis Jaume II de la Diada de Mallorca, aprovat pel Ple del Consell de Mallorca el dia 17 de juliol de 2006, i publicat en el BOIB núm. 107, de 29 de juliol de 2006, estableix que els Premis Jaume II de la Diada de Mallorca s'han de lliurar a les persones físiques i jurídiques que hagin destacat durant l'any natural previ en la promoció dels símbols, referents històrics o el nom de Mallorca.

També s'estableix que ha de ser el Consell Executiu el que, a proposta de la Direcció Insular de Presidència i Relacions Institucionals, entre d'altres, concedirà els Premis Jaume II de la Diada de Mallorca. Aquestes propostes han de ser dictaminades per la Comissió Informativa General i Especial de Comptes.

Enguany, es proposen les persones i entitats següents, d'acord amb els mèrits que s'exposen:

L'ASSOCIACIÓ CULTURAL BANY-AL-BAHAR, va néixer a Banyalbufar el 2 de gener de 1991, data de la seva acta fundacional. Figura inscrita en el corresponent Registre d'associacions sense ànim de lucre del Govern de les Illes Balears amb el número 1.833, el seu C.I.F. és el G07508823 i el domicili social està situat a la Plaça de la Vila, número 1 de Banyalbufar (07191).

També està inscrita en el Registre Insular d'Entitats de Participació Ciutadana del Consell de Mallorca, amb el número de registre 10/2006 i en el d'entitats associatives de l'Ajuntament de Banyalbufar. Els seus principals objectius fundacionals són:

- La recerca i investigació de les tradicions i la cultura de les Illes Balears, especialment del poble de Banyalbufar.
- La realització d'estudis i actes encaminats a conèixer, conservar i millorar tot aquest patrimoni cultural, així com la seva divulgació mitjançant l'edició i publicació de tota casta de medis audiovisuals.
- L'organització d'activitats, tallers, exposicions, etc. per tal de donar a conèixer i fomentar les nostres tradicions, col·laborant amb altres institucions o entitats relacionades amb els objectius esmentats.

En compliment dels seus objectius socials, i al llarg dels seus vint-i-cinc anys de vida, l'Associació Cultural Bany-Al-Bahar ha desenvolupat diferents actes i activitats culturals entre els quals cal destacar:

I.- Treballs de recerca i exposicions divulgatives

- Banyalbufar, eines i feines: Un estudi sobre la situació actual de les marjades de Banyalbufar, amb la col·laboració de FODESMA (Consell de Mallorca) 1991

- Recerca i exposició dels programes de Ses Festes (1900-1980) i de les vares de Batle. 1992

- Recerca, catalogació i mostra d'indumentària de Banyalbufar (segles XVIII-XIX), amb un total de 345 peces de roba d'home i dona recollides i inventariades. 1993

- Exposició de les fotografies presentades als quatre concursos de fotografia de temàtica banyalbufarina. Amb les fotografies guanyadores realitzarem un calendari del següent any (1994 – 1998).

- Nuvis d'Or, treball de recerca, filmació de més de 100 fotografies des casar de Banyalbufar a la primera meitat del segle XX, amb exposicions realitzades a Banyalbufar l'any 2005 i a la sala gran de la Misericòrdia, a Palma, l'any 2007.

II.- Conferències, i taules rodones

- Conferència: Dades i dates del lloc de Banyalbufar en el segle XVI, a càrrec de Mn. Baltasar Morell i Carbonell (1994)

- Conferència: Possessions i camins de l'Arxiduc, a càrrec de Gaspar Valero i Martí (1994)

- Conferència: Història del Ball de Bot a Mallorca, a càrrec de Francesc Vallcaneres (1997)

- Conferència: 25 anys de democràcia, a càrrec de Felix Pons Irazazabal, amb presentació de Jeroni Albertí Picornell (2000)

- Taula rodona sobre immigració: "África y los objetivos del milenio" (2006)

- Declaració de la Serra de Tramuntana com a Patrimoni de la Humanitat, a càrrec de Maria Lluïsa Dubon Petrus (2009)

- Taula rodona: 500 dies de finca pública (Planícia) i de lluita pels seus camins (2010)

- Cicle de conferències "Vetlades d'estiu a Sa Clastra de Sa Baronia"

o El medi natural de Banyalbufar (2007)

o Banyalbufar, d'un temps cap a un altra (2008)

o Els camins públics a Banyalbufar (2011)

III.- Edició pròpia i publicació de llibres i fonogrames:

- La història de Banyalbufar en còmic, de Xavier Canyelles (1996)

- Vigilància Marítima a Banyalbufar, de Josep Segura (1998)

- Son Bunyola, una mar de noms, de Tomàs Vibot (1999)

- Son Valentí, Son Balaguer i Ses Mosqueres, de J. Albertí, R. Rosselló i T.Vibot (2001)

- Banyalbufar, plantes i arbres monumentals, de Pere Llofriu (2003)

- Poemes de Banyalbufar Saltiri de pedra i aigua, de Pere Suñer (2006)

- Banyalbufar, Geografia i Medi Ambient, de B. Barceló, J.P. Deffontaines i N. Rullan (2009).

- DVD amb música original i imatges de Banyalbufar titulat Miratges, de Tomeu Santandreu (2006)

- CD de música clàssica *Els sons de la història*, enregistrat amb l'orgue històric de Banyalbufar amb l'organista Montserrat Torrent (2007)

- DVD didàctic i explicatiu Un dia de matances (2008)

- Realització i coordinació de l'audiovisual "El cultiu de la tomàtiga de ramellet a Banyalbufar" amb la col·laboració de "Sa Nostra" (2000)

IV.- Recuperació i conservació del patrimoni

- Reivindicació de la rehabilitació de la Torre del Verger i de la seva titularitat pública, havent aconseguit, per a l'Ajuntament de Banyalbufar, el 25% d'aquesta titularitat.

- Promoció i coordinació de la restauració del retaule de Nostra Senyora, realitzat per Gaspar Homs, el segle XVI, i situat a l'església parroquial.
- Realització i desenvolupament d'un estudi per a inventariar i protegir la població de teixos situats a la possessió de s'Arboçar, la més significativa de Mallorca amb més de 150 exemplars.

V.- Tallers i activitats de dinamització cultural

- Escola - tallers de restauració de mobles; de ball mallorquí; de brodats; de randa de macetes (mundillo); de fotografia.
- Organització de 18 edicions dels "Concerts a Banyalbufar"; cicle de sis concerts anuals de música clàssica i popular, destacant el de l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears l'any 2000.
- Organització d'una vintena de trobades i ballades populars amb grups com. Al-Mayurqa, S'estol des Picot, Música Nostra, Herbes Dolces, etc.
- Excursions o visites culturals comentades, tant dins el nostre municipi com a altres indrets de l'illa (una cinquantena d'excursions al llarg de tots aquests anys).
- Trobada anual de randeres i broadores de tota Mallorca (2002 – 2009)
- Matances populars i didàctiques per els més joves (2002 – 2011)
- Dinar popular de Fava parada (2004 – 2012)
- Pancaritat a la finca pública de Planícia, des de l'any 2013

Però i sens dubte, l'activitat que els ha dut més maldecaps, i a la qual Bany-Al-Bahar ha dedicat més temps i més esforços, ha estat la defensa dels camins públics des Rafal i Planícia, una lluita que va començar l'any 2001 i que ara, en el 2016, acaba d'arribar a bon port, quan les més altes instàncies judicials han dictaminat, per sempre més, la titularitat i ús públics d'aquests camins.

En defensa d'aquests camins i al llarg de tots aquets anys passats han organitzat taules rodones, conferències i han comanat i pagat estudis tècnics que han avalat les seves reivindicacions.

També es posaren al capdavant de dues grans manifestacions on comptaren amb el suport de grups i excursionistes de tota Mallorca. La del 2010, i fins ara, ha estat la més gran manifestació realitzada a Banyalbufar, amb la participació de més de 500 persones vengudes de tota l'illa.

Casualitats i circumstàncies feren que a la lluita pels camins s'hi afegís la reivindicació de la compra de Planícia. L'any 2007 començaren a fer feina perquè el Govern Balear exercís el dret de retracte i adquirís la possessió més emblemàtica de Banyalbufar.

Convocaren institucions i associacions, feren estudis i informes que aportaren a diferents organismes, demanaren firmes, penjaren banderoles en els balcons de tot el poble, etc. etc., i el mes de febrer de 2009 l'objectiu fou assolit: Planícia ja és de Mallorca.

Una i altra cosa transcendiren Banyalbufar i es convertiren en fets de referència per a tota Mallorca, com així ho va reconèixer l'Obra Cultural Balear, que l'any 2012 atorgà a Bany-Al-Bahar el premi que du el nom de l'insigne figura i gran mallorquí Francesc de Borja Moll.

JERONI NADAL REUS, mallorquí de Binissalem, és Doctor en Medicina i Cirurgia per la Universitat Autònoma de Barcelona, especialista en Oftalmologia, i considerat un

dels millors cirurgians de Vitri-Retina de l'Estat amb un més que rellevant prestigi nacional i internacional.

Quant a la seva experiència docent, col·labora amb el Consell superior de recerques científiques (CSIC), la Universitat Autònoma de Barcelona, la Universitat Central de Barcelona, la Universitat CEU i la Universitat Menendez-Pelayo.

Així mateix, és responsable de la coordinació i formació de Residents en sessions clíniques i seminaris de retina medica i quirúrgica setmanals, d'octubre a juny ininterrompudament, des d'1992 fins a l'actualitat.

Cirurgià instructor de Residents R-4 en cirurgia vitri-retiniana, des de 1993, ininterrompudament fins a l'actualitat.

Mèdic consultor en alteracions vitri-retinianas en l'àmbit residencial. Lliçons teòriques en cursos de doctorat en l'Institut Universitari Barraquer, des de 1992 fins a l'actualitat.

Docent en el Màster i Diplomatura de Segment Anterior i Segment Posterior en l'Institut Universitari Barraquer, des de 1992 fins a l'actualitat.

Coordinador de publicacions i comunicacions per a residents, instaurat l'any 2004 amb l'objectiu d'incentivar les comunicacions en l'àmbit oftalmològic dels residents del Centre d'Oftalmologia Barraquer.

En aquest sentit, el doctor ha realitzat 220 publicacions d'articles, llibres i capítols de llibre sobre patologia i cirurgia de Vitri i Retina, així com més de 400 conferències relacionades amb l'especialitat.

És Acadèmic XV de l'Acadèmia Europea d'Oftalmologia (societat limitada a 50 membres triats per votació directa dels seus membres) i fa part d'altres associacions científiques i acadèmiques com:

Acadèmia de Ciències Mèdiques de Catalunya i Balears

Societat Catalana d'Oftalmologia

Societat Francesa d'Oftalmologia

Societat Espanyola d'Oftalmologia.

Acadèmia Americana d'Oftalmologia, de la qual n'és membre internacional.

Club Angiogràfic Fluoresceïna-Indocianina, del qual n'és membre fundador.

Institut Universitari Barraquer, d'on també és el president de l'associació d'Antics Alumnes.

Associació Europea per a la Investigació de la Visió i de l'UII.

Societat Catalana de Diabetis.

Societat Catalana de Transplantaments.

Societat Catalana d'Oto-Neuro-Oftalmologia

Societat Panamericana d'Oftalmologia

Societat Europea Vitreo-retinal

Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya, de la qual n'és membre acadèmic.

Secció d'antics alumnes del Centre d'Oftalmologia Barraquer, del qual n'ha assumit la presidència.

Institut Barraquer, on compta amb la distinció de ser Membre de Mèrit.

Així mateix, cal destacar que és membre del Consell d'edició de la revista 'Anals de l'Institut Universitari Barraquer' i assessor científic de la publicació 'Oftalmologia Pràctica'.

També és membre de la Junta rectora de l'Institut Barraquer, coordinador de la Unitat de Màcula del Centre d'Oftalmologia Barraquer, coordinador del Departament de Retina de la Clínica Barraquer, membre de la junta directiva de la Societat Espanyola de Retina i Vitri, i membre de la junta directiva de la Societat Catalana d'Oftalmologia.

Quant als premis rebuts al llarg de la seva densa i prolífica trajectòria, trobem els següents:

Primer premi al Segon Bianual de Video Competició de la Societat Catalana d'Oftalmologia, amb el treball audiovisual titulat 'Anatomic and functional persistence of the hialoid vascular system' lliurat a Palma de Mallorca, el mes de maig de 1993.

Premi Hermenegildo Arruga d'imatges en l'especialitat d'Oftalmologia, convocat en ocasió del LXXI Congrés de la Societat Espanyola d'Oftalmologia, celebrat a Salamanca el mes de setembre de 1995 i on va presentar el vídeo 'Desgarro i desincerció'.

Primer premi al Cinquè Bianual de Vídeo de la Societat Catalana d'Oftalmologia, amb el treball titulat 'Non perforant Esclerectomy with colageno implant'. Lliurat a la ciutat de Lleida, el mes de maig de 1999.

Primer Premi al Bianual de Video de la Societat Catalana d'Oftalmologia amb el treball 'Vitreotomy in special cases: queratoprosis'. Lliurat a Palma de Mallorca, el mes de maig de 2001.

Segon Premi de Fotografia Científica del Congrés de la Societat Espanyola d'Oftalmologia. Lliurat a Valencia l'any 2003.

Segon Premi de la Societat Catalana d'Oftalmologia per la seva comunicació especial sobre la responsabilitat legal dels MIR, lliurat a Barcelona el mes de novembre de 2003.

Primer Premi de la Societat Espanyola de Cirurgia d'Implant de Refracció, amb el vídeo 'Combined Surgery in the detachment of the retina with advanced vitreoretiniana proliferation'. Lliurat a Tenerife el mes de maig de 2005.

Primer Premi de la Societat Internacional de Trauma Ocular, en Innovació en Tècniques Quirúrgiques. Lliurat a Roma l'any 2006.

Accèssit del Premi Joaquim Rutllan de l'any 2010 pel seu treball sobre mucosa bucal autòloga amb pegats biològics o sintètics per reconstruir la superfície ocular després de procediments complicats de glaucoma.

Guardonat als Premis 'Sest of the Show', l'any 2010, durant la reunió conjunta de l'Acadèmia Americana d'Oftalmologia i el Consell d'Àfrica Orient Mitjà d'Oftalmologia, amb el seu vídeo sobre vitrectomia en pacients queratoprótesis.

Guardonat als Premis Alcon 2013 al Millor Assaig aparegut a la revista 'Diari d'Oftalmologia', pel seu treball sobre el nou tractament glaucoma neovascular amb l'extracció del teixit fibrovascular.

Guardonat als Premis Joaquim Rutllan 2013 per la seva nova tècnica quirúrgica de sutura de LIOs luxades a CV.

Guardonat als Premis Alcon 2015 pel millor article en el 'Diari d'Oftalmologia' pel seu treball sobre vitrectomia amb control intraoperatori d'hipotonia ocular com un tractament per a la central de la retina d'oclusió de l'artèria.

Quant a la seva recerca i assoliments, com a especialista en la seva matèria el doctor Nadal ha desenvolupat i publicat noves tècniques en cirurgia de vitri retina, sent autor de diverses patents en materials i dispositius quirúrgics.

Desenvolupa la seva activitat al Centre d'Oftalmologia Barraquer, a Barcelona, on exerceix com a coordinador del departament de Retina i de la Unitat de Màcula.

Dedicat a l'activitat assistencial investigadora i docent, va ser el cirurgià triat per la companyia nord-americana Second Sight Ca per participar com a investigador en el projecte de visió artificial i ser el primer a implantar el primer pacient de l'Estat amb un sistema Argus II.

Es tracta d'un dispositiu de visió artificial basat en una càmera externa que capta les imatges, i a través d'un codificador d'imatge les converteix en un impuls elèctric que estimula la retina interna del pacient aconseguint generar visió.

Avui en dia, el seu àmbit d'aplicació és una malaltia anomenada Retinosis pigmentària, que és una patologia hereditària que pot cursar amb ceguesa profunda.

En un futur proper, la seva aplicació s'estendrà a altres malalties com la degeneració macular atròfica.

Igualment, el doctor Jeroni Nadal i el seu equip van implantar amb èxit, el mes de desembre de 2015, al primer pacient al món amb Síndrome de Uscher (sord-cec) que ha aconseguit una rehabilitació completa, obrint noves expectatives en l'aplicació d'aquests sistemes visuals.

Actualment, les seves línies de recerca inclouen diferents projectes internacionals de visió artificial, així com teràpia gènica i cel·lular proteïnòmica del Vitri en la Retinopatia Diabètica i la farmacogenòmica.

IES JUNÍPER SERRA. A l'any 1965, davant l'impossibilitat de disposar de personal autòcton qualificat per ocupar els llocs de feina que generava l'emergència de l'activitat turística a l'illa de Mallorca, sorgí la necessitat de formar professionals qualificats en el sector de l'hoteleria, per poder evitar l'excessiva contractació de xefs i maîtres provinents de fora de la nostra illa que és vivia en aquella època.

Davant aquesta necessitat, un grup d'empresaris, entre els quals es trobaven Pedro i Ricki Cabrer, la directora de l'hotel Marcel i la família Gaspar que en aquells temps regentava l'hotel Victòria, impulsaren la creació d'un centre d'ensenyament per poder formar els professionals que demandava el sector turístic mallorquí.

Els 50 anys d'història de l'IES Juníper Serra començaren al 1966, quan el funcionari de l'obra sindical de Formació Professional que dirigia l'escola Verge de Lluc, Gabriel Rebassa, posar en marxa l'Escola Sindical d'Hoteleria, situada al carrer Font i Monteros de Palma. En un principi, tot i que el claustre de professors era molt reduït, comptava amb professionals de prestigi com el mestre pastisser Luis Escorcía, el maître Valdivielso o el cuiner Fernando Gai.

Quan la capacitat d'aquella escola, llavors de l'actual institut, va esdevenir insuficient i les instal·lacions obsoletes, el Ministeri d'Educació i Ciència, després de considerar altres opcions, va decidir traslladar-la a la barriada de Son Cladera a l'any 1987. Aquest nou centre va ser anomenat "Instituto de Formación Profesional Fray Junípero Serra" i en un principi va acollir les especialitzats de cuina, serveis i regidoria de pisos. Posteriorment va ampliar la seva oferta formativa amb la incorporació de les especialitats d'automoció, provinent de l'Institut Politècnic, i d'Administració, a les quals s'hi va afegir la d'imatge i so.

Però amb l'arribada de la LOGSE, el centre va deixar d'oferir l'antiga formació professional de primer i segon grau i començà a impartir els cicles formatius. També va ampliar la seva oferta educativa amb l'ensenyament secundari obligatori i els batxillerats.

Actualment l'IES Juníper Serra continua sent un referent en la formació de professionals de l'hoteleria a Mallorca i ofereix els FP's bàsics de Cuina i restauració, transport i manteniment de vehicles, hoteleria i turisme i el de Imatge i so.

Justificació de la proposta

L'IES Juníper Serra ha celebrat el curs 2015-16 el 50é aniversari de la seva creació. Ha passat de ser creat com a Escola Sindical d'Hoteleria a un institut de secundària amb una

oferta educativa molt diversificada que inclou ESO, Batxiller, estudis d'Imatge i So, cicles d'Administració i Gestió, cicles de Transport i Manteniment de Vehicles, a més dels d'Hoteleria i Turisme.

Durant aquests 50 anys han estat molts els professionals que s'han format a les seves aules.

La constància i el prestigi assolit pel centre bé mereixen un reconeixement en forma de premi per la continuïtat demostrada en la formació dels professionals de la primera activitat econòmica de Mallorca.

Aquest centre exemplifica com una educació pública i de qualitat és possible ja que pel prestigi que ha assolit s'ha convertit en tota una referència de l'educació a Mallorca.

El cinquantè aniversari de l'IES Juníper Serra ha provocat una important mobilització social per aconseguir aquest reconeixement. Han estat moltes les persones que, una vegada comunicada per part del Consell de Mallorca la possibilitat de que la societat fes arribar propostes per a premiar persones o col·lectius, en el marc de la Diada de Mallorca, han manifestat la seva voluntat de recompensar la tasca d'un centre que ha estat exemplar al llarg de tots els seus anys d'història, tant des de la vertent educativa com des de la social.

PALMA FUTSAL. L'Associació Esportiva Manacor va néixer el 14 de juliol de l'any 1998 com un projecte senzill i humil, format per un grup de gent amb moltes ganes de treballar amb un sol objectiu: convertir l'entitat esportiva en un referència al municipi de Manacor.

El mateix 1998, el club de futbol sala va començar a competir a la categoria Primera Nacional B, on es proclamà guanyador aconseguint el seu primer ascens a Primera Nacional A. Els èxits arribaren ben prest per aquesta entitat, ja que a l'any 2000 el club torna a ascendir de categoria, deixaren la Primera Nacional A i es plantaren a la segona divisió del futbol sala nacional, la Divisió Plata.

Així, en els seus dos primers anys d'història, el club ja havia assolit el seu principal objectiu, l'Associació Esportiva Manacor es convertí en el referent esportiu del municipi de Manacor ja que fou el primer equip en militar en una categoria esportiva nacional.

Després de quatre temporades competint a la Divisió Plata, a la temporada 2005/2006 el club va fer una aposta clara per la professionalització del primer equip amb el fixatge de l'ex-futbolista internacional José Lucas Mena, conegut com a "Pato", per tal de dirigir l'equip. Amb José Lucas Mena com entrenador, arribaren noves promeses i jugadors experimentats a la Divisió Plata.

Gràcies a aquestes noves incorporacions el conjunt balear es prepara per intentar ascendir a la Divisió d'Honor, la màxima categoria del futbol sala nacional.

Després de nou anys competint a la Divisió Plata, el 2008 el club es proclama guanyador de la seva categoria aconseguint el seu ascens a la Divisió d'Honor, un fita històrica per l'esport balear. Però l'alegria no dura molt de temps, ja que a la seva primera temporada a la màxima categoria, l'equip no va obtenir uns bons resultats a la lliga regular provocant el seu descens a la Divisió Plata.

Pero aquest cop, l'estància a la Divisió Plata fou molt breu. El 2011 l'equip torna a ascendir a la Divisió d'Honor i des d'aquest moment el club s'ha mantingut a la primera divisió del futbol sala nacional. A més, en aquest mateix any el primer equip es traslladà de municipi, passant a jugar els seus partits a Palma, primer al palma Arena i actualment a Son Moix, tot i que les categories inferiors segueixen jugant i entrenant al municipi de Manacor.

Gràcies al treball i la dedicació de l'Associació Esportiva Manacor s'han aconseguit fites històriques per l'esport mallorquí i balear, si repassem el seu palmares trobem: dos campionats de la Divisió Plata (2007 i 2009), dos ascensos a al Divisió d'Honor (2008 i 2011), ha disputat dues semifinals del Play-off de la primera divisió (2015 i 2016) i ha aconseguit el subcampionat de la Copa del Rei (2016).

Justificació de la proposta

Amb l'entrega d'aquest premi es vol reconèixer els anys de treball, esforç, dedicació i constància de l'Associació Esportiva Manacor / Palma Futsal, que l'han convertit en un projecte esportiu de referència per Mallorca i les Illes Balears. Una associació que va néixer com un projecte humil i senzill i que durant el darrer any ha disputat una semifinal del Play-off de la primera divisió i ha aconseguit el subcampionat de la Copa del Rei.

També es vol reconèixer la tasca social i formativa d'aquesta entitat. El club compte amb diversos equips que cobreixen totes les categories inferiors i amb una escola infantil de 3 a 6 anys, on els nins tenen el seu primer contacte amb el món de l'esport. També cal destacar que l'entitat aposta per la formació de monitors i entrenadors de Mallorca i la Península, amb l'organització de cursos on el club comparteix la seva experiència en la formació de bases.

A més, com entitat esportiva, aposta per la promoció del futbol sala a les escoles, on mensualment acudeixen per fomentar la necessitat de practicar esports saludables.

Amb l'entrega d'aquest premi Jaume II no només es vol reconèixer els mèrits esportius del Palma Futsal durant el darrer any, també es vol reconèixer la tasca social i formativa que realitza des del seu naixement.

EL GRUP DE RELATIVITAT I GRAVITACIÓ DEL DEPARTAMENT DE FÍSICA DE LA UIB, va participar de manera clau, a través de la Col·laboració Científica LIGO, en la primera detecció en la història d'un esdeveniment d'ones gravitacionals.

Dia 14 de setembre del 2015 van observar les ones gravitacionals d'un sistema binari de forats negres fusionant-se. Iniciant una nova era a l'astronomia: la de l'astronomia gravitacional, que aportarà llum a molts dels misteris de l'Univers.

La Doctora Alicia Sintès, professora del Departament de Física de la UIB i membre del Grup de Relativitat i Gravitació, va ser una de les investigadores que intervengué, en la creació i posada en marxa l'any 1997, de la Col·laboració Científica LIGO, en la que la UIB participa des de l'any 2002. La Doctora Sintès lidera així l'únic grup espanyol membre de la Col·laboració Científica LIGO. Des de març del 2016 ella co-presideix el grup internacional de treball LIGO-Virgo, per a la recerca de senyals gravitatòries contínues; i juntament amb altres membres del grup de la UIB, ha participat en els articles científics que han propiciat aquest descobriment.

La feina del Grup, dirigit per la Doctora, es centra en la recerca de les ones gravitacionals procedents de forats negres i d'estrelles de neutrons, i en el desenvolupament del model computacional necessari per identificar les fonts de les ones gravitacionals. El seu treball ha estat imprescindible per donar llum sobre els reptes més grans d'aquest projecte: el modelatge de la fusió de sistemes binaris i el desenvolupament d'estratègies d'anàlisi de dades òptimes per a la detecció i l'estimació

de paràmetres. Tota aquesta feina permeté, el 14 de setembre de l'any passat, la detecció i l'estudi posterior de l'esdeveniment enregistrat.

Les ones gravitacionals són distorsions de l'espai-temps que duen associada energia del fenomen catastròfic que les ha generat. L'observació d'aquestes ones gravitacionals marca l'inici de l'astronomia d'ones gravitacionals com una nova i revolucionària manera d'estudiar l'univers.

També confirma la validesa de la teoria de la relativitat general d'Einstein per la gran concordança que s'observa entre les ones observades i les predites per les equacions d'Einstein.

El senyal fou descobert dia 14 de setembre i el grup de la UIB va participar-ne directament en el que es considera un èxit científic històric. Estudiant-lo, es pot afirmar que provenia d'una binària, dos forats negres de 29 i 36 masses solars respectivament, caient en espiral i fusionant-se en un esdeveniment catastròfic i creant un altre forat negre d'aproximadament 60 masses solars. La massa resultant és menor a la de la suma dels dos inicials, ja que durant la fusió una massa d'aproximadament 3 vegades la massa del Sol es va convertir en energia d'ones gravitacionals en una fracció de segon i generant una potència pic d'unes 50 vegades la de tot l'Univers visible en un esdeveniment que va tenir lloc al voltant de 1300 milions d'anys llum de la nostra galàxia. Aquestes ones foren les observades per LIGO des de la terra.

Aquesta va ser la primera observació d'un esdeveniment com aquest, que no emet llum de cap tipus. Així que les ones gravitacionals són les úniques que ens permeten observar-los directament. Es tracta d'una detecció inicial que mesos més tard va ser reforçada per una segona observació en la qual el grup també va participar, i que suposa una passa important per entendre la població d'aquestes binàries, que fins ara ens eren totalment desconegudes.

Es tracta doncs d'un descobriment que aporta llum a la nostra comprensió científica de l'univers, un descobriment fet per un equip d'investigadores i investigadors que fan ciència a la nostra illa, ciència capdavantera i d'importància cabdal per a tota la comunitat científica internacional. Un equip liderat per una doctora excepcional que ha decidit exercir de professora i desenvolupar la seva tasca de recerca a la universitat de les illes Balears.

Fent valdre la ciència i la investigació en la nostra societat. Mostrant que dedicar esforços a la universitat ens pot col·locar al capdavant de la investigació en l'àmbit mundial. Recordant-nos que a la nostra illa hi ha molt més que turisme de sol i platja; tenim talent i persones brillants que contribueixen al coneixement científic i a la comprensió d'allò que ens envolta. Que estam en condicions per ser referent mundial en recerca i descobriments científics, com sense cap dubte col·loca aquesta investigació a la Doctora Alicia Sintès i a l'equip de Relativitat i Gravitació de la UIB.

Tot un exemple d'excel·lència i compromís amb la ciència i la investigació per a la ciutadania de Mallorca i per les nostres joves.

BESTARD MOUNTAINS BOOTS. CALZADOS BESTARD, S.A.

A L'any 1940, recent acabada la Guerra Civil, a Lloseta, Antoni Bestard Bestard va obrir un petit taller familiar de sabates a mida per home, l'anomenà CALZADOS ANTONIO BESTARD BESTARD.

La majoria dels treballadors eren els seus propis familiars, entre els que destacava el seu germà Joan. Eren anys de penúries econòmiques, on feien falta matèries primes com la pell o les soles, fins el punt que per poder-se adquirir, se racionaven, com els aliments, mitjançant l'assignació del anomenats "cupos".

Als pocs anys de l'inici del taller, ja es va apostar per la qualitat. Fa 70 anys, es fabricava una sabata artesanal, amb escàs complement de maquinària, amb sola de goma o de cuir, depenent de la temporada d'hivern o estiu. Però sempre es tractava d'un calçat fort i consistent, molt adequat per a les zones on es precisava una sabata dura i resistent a la climatologia, com era el Nord d'Espanya, zona on millor Antoni Bestard distribuïa en aquell temps aquest tipus de sabata.

El taller es va mantenir amb una plantilla de deu a quinze treballadors fins a l'any 1968. A partir d'aquest moment varen venir uns anys molt difícils per la venda en el mercat nacional. En conseqüència, es va enfocar la producció cap al mercat d'EE.UU. El 70% de la producció era exportada a EE.UU, però sempre amb la marca dels importadors, no amb la marca pròpia.

Fins a l'any 1970 el mateix fundador, Antoni Bestard Bestard, era qui gestionava l'empresa. A partir d'aquest any, es varen fer càrrec de la mateixa els seus fills: Maria, Pedro i Toni Bestard Comas. Eren anys difícils, on l'excessiva competència en el mercat de la sabata de vestir per home, va fer prendre als germans la decisió de canviar de producte de fabricació. Es va apostar, decididament, per la especialització com a única sortida, optant per un nivell elevat de qualitat. Varen decidir dedicar els seus esforços a la fabricació i venda de botes de muntanya, per excursionisme, caça i peus de gat per escalada.

A L'any 1975 es va deixar de fabricar definitivament la sabata de vestir, i els germans Bestard varen centrar tots els seus esforços en la investigació, incorporant productes i tecnologies innovadores, qualcunes d'elles inèdites en el mercat.

A principis de l'any 1980, BESTARD comença a obtenir una reputació com a marca per tota Espanya com a fabricant de botes de muntanya d'alta qualitat. Gràcies a la incorporació de la membrana Gore-tex, varen aconseguir fer les primeres botes impermeables i transpirables. La mort del fundador al 1982 promou la creació de la societat CALZADOS BESTARD, S.A., conformada pels tres germans esmentats, continuant essent 100% familiar, fins els nostres dies.

En els anys 90 del segle passat l'empresa té un fort creixement i compta amb un alt nivell de fidelització per part del usuaris. BESTARD comença a convertir-se en una marca líder dins del sector de l'esport a Espanya. L'any 1997, CALZADOS BESTARD, S.A. es va traslladar a unes noves instal·lacions dins el mateix poble, Lloseta, que

permetien una major comoditat en la fabricació de les botes i també una major quantitat i obria les portes cap a l'expansió.

Si bé fins a l'any 2000, degut a l'alta demanda del mercat nacional, només exportava als països veïns: França, Portugal i Andorra. Amb l'inici de l'actual segle XXI i ja instal·lats a la nova seu, s'inicia un període d'expansió i major producció. La voluntat exportadora augmenta de forma constat i continua. A partir de l'any 2011, l'exportació ja representa aproximadament un 25% del total de la facturació, amb la presència a diversos països.

La gamma d'articles que es fabrica és molt àmplia, amb una col·lecció actual que compren una gran quantitat de models destinats a diferents activitats com l'alta muntanya, el trekking avançat, el trekking, el senderisme, la caça, el descens de torrents, viatjar, botes per nins, etc.

A l'actualitat, amb la incorporació a la gestió de la tercera generació familiar, l'empresa CALZADOS BESTARD, S.A., que compta amb una cinquantena d'empleats, té un volum de vendes anual al voltant als 100.000 parells, dels que, com dèiem destina un 75% al mercat nacional i un 25% a l'exportació, arribant a 35 països, majoritàriament europeus, però també a Àsia i un petit percentatge a Amèrica.

Per acabar, indicar que la marca BESTARD MOUNTAIN BOOTS compta amb una excel·lent notorietat i reconeixement dins el món de les sabates de muntanya a nivell mundial, son tot un exemple d'empresa familiar, que al 2015 complí el 75 aniversari de la seva fundació, essent tot un orgull pel seu municipi i també per a tota l'illa de Mallorca; per a molts d'anys família!

MARCUS COOPER WALZ, nascut a Oxford, el 3 d'octubre de 1994, és un piragüista espanyol fill de pare britànic i mare alemanya criat a Mallorca, on resideix a la localitat de Cala d'Or des de molt petit. Competeix en la modalitat de piragüisme en aigües tranquil·les.

Ha guanyat dues medalles en campionats mundials de piragüisme en aigües tranquil·les, va ser plata en 2015 en Milà i bronze en 2014 a Moscou.

Ha participat en els Jocs Olímpics de Rio de Janeiro 2016, obtenint una medalla d'or en la prova de K1 1000 m després d'aconseguir un temps de 3.31.44.

Justificació de la proposta

Amb l'entrega d'aquest premi es vol reconèixer els anys de treball, esforç, dedicació i constància de Marcus Cooper Walz, que l'ha convertit en una referència pels nostres nins i nines esportistes a més de ser un referent per la nostra Illa.

ALEXANDRE ABRINES REDONDO, jugador de bàsquet mallorquí, nascut a Palma l'1 d'agost de 1993. És fill de qui va ser també jugador de l'ACB, Gabriel Abrines i Martí.

La seva trajectòria esportiva començà a les categories inferiors de AEB la Salle Palma, on va jugar fins a la temporada 2009-2010.

Amb només 18 anys va debutar en un Unicaja Màlaga que travessava una greu crisi de resultats, i hi va establir diversos rècords de precocitat, com el de minuts i el de punts, aconseguint aquesta temporada 2010-11 amb l'Unicaja el Campionat d'Espanya Junior i essent anomenat MVP (jugador més valuós).

L'any 2011, aconseguí la Medalla d'Or Europeu Sub 18 a Wroclaw (Polònia), essent l'MVP del torneig i el 2012 la medalla de bronze a l'Eurobasket Sub 20 a Eslovènia.

Des de la temporada 2012 fins a l'actualitat juga al FC Barcelona, aconseguint amb aquest club, durant la temporada 2012-2013, el subcampionat de la Supercopa Endesa i de la Lliga Endesa, a més de ser campió amb el seu equip de la Copa del Rei.

En el Draft de l'NBA del 2013 va ser escollit en la posició 32 pels Oklahoma City Thunder.

La temporada 2013-14 va ser inclòs per l'ACB al Cinc jove de la temporada.

El juliol del 2014 va ser inclòs pel seleccionador estatal Joan Antonio Orenga a la llista dels dotze jugadors que disputarien amb la selecció espanyola de bàsquet el Campionat del món del 2014, culminant aquest palmarès amb la medalla de bronze als Jocs de Rio 2016.

Justificació de la proposta

Amb l'entrega d'aquest premi es vol reconèixer els anys de treball, esforç, dedicació i constància d'Alexandre Abrines Redondo, que l'ha convertit en una referència pels nostres nins i nines esportistes a més de ser un referent per la nostra Illa.

Per tot el que s'ha exposat,

Propòs que el Consell Executiu adopti l'acord següent:

Concedir els Premis Jaume II de la Diada de Mallorca 2016 a les persones i entitats següents, i pels mèrits que s'han indicat: Associació Cultural Bany-Al-Bahar, Jeroni Nadal Reus, IES Juníper Serra, Palma Futsal, Grup de Relativitat i Gravitació de la UIB, Bestard Mountains Boots (Calzados Bestard S.A.), Marcus Cooper Walz i Alexandre Abrines Redondo.